

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci **žalobce J.K.**, nar. „x“, bytem „x“ proti **žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, **o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 21.9.2016, č.j. KrÚ 66160/ODSH/-Sv**

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 21. 9. 2016, č.j. KrÚ 66160/ODSH/-Sv s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 3.000,-Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný jako odvolací správní orgán podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění rozhodl tak, že zrušil rozhodnutí Obecního úřadu Hluboká ze dne 28. 11. 2013 vydané pod č.j. 391/2013 ve věci řízení o vydání deklaratorního rozhodnutí o existenci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p.p.č. 437/10 a p.p.č. 436 v k.ú. Střítež u Skutče a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

V žalobě uvedl žalobce věcné námitky, kterými se však krajský soud z dále uvedených důvodů nemohl věcně zabývat. Soud se nezabýval ani námitkami žalovaného ohledně nedostatků v doručování rozhodnutí na jeho adresu.

Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon (§ 2 zákona č. 150/2002 Sb., dále jen „s.ř.s.“).

Soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování

o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy [§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.].

V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu má žalobní legitimaci ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti; v tom případě se může žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak (§ 65 odst. 1 s.ř.s.).

Ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími [§ 70 písm. a) s. ř. s.], tedy rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 písm. a) s.ř.s., protože se jimi nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují subjektivní veřejná práva nebo povinnosti.

Rozhodnutí žalovaného napadené žalobou není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje subjektivní veřejná práva nebo povinnosti. Žaloba v tomto případě je nepřipustná ve smyslu § 68 písm. e) s.ř.s., protože se domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno [§ 70 písm. a) s. ř. s.].

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. se usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Žalované rušící rozhodnutí žalovaného není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje subjektivní veřejná práva nebo povinnosti. Pojem rozhodnutí ve smyslu výše citovaného ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. je totiž nutné chápat v materiálním smyslu jako jakýkoliv individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení. Avšak aby úkon správního orgánu byl přezkoumatelný v režimu § 65 odst. 1 s.ř.s, musí naplňovat znaky v tomto ustanovení uvedené, přičemž nerozhoduje jeho označení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č.j. 1Afs 147/2005-107 dostupný na <http://www.nssoud.cz>, stejně tak jako další citovaná rozhodnutí). Ačkoliv je úkon žalovaného označen formálně správně jako rozhodnutí, nesplňuje jeho znaky po stránce materiální, neboť se nedotýká veřejných subjektivních práv a povinností žalobce. Žalovaným rozhodnutím totiž žalovaný správní orgán pouze vrátil věc správnímu orgánu I. stupně, přičemž ten je povinen ve správním řízení dále pokračovat a vydat rozhodnutí, které je možné napadnout odvoláním. Žalobce tak má možnost následně v takovém případě vyčerpat opravný prostředek. Předmětná věc tedy nadále zůstává ve sféře veřejné správy a bude o ní správními orgány znovu rozhodováno. Připustit soudní přezkum rozhodnutí odvolacího správního orgánu podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu by ve svém důsledku vedlo k popření principu subsidiarity soudní kontroly veřejné správy, na němž je mimo jiné založeno správní soudnictví. Je třeba dodat, že tím není jakkoli vyloučena soudní kontrola. Ta však může nastat až v okamžiku, kdy již nelze uplatňovat řádné opravné prostředky na úrovni veřejné správy, což ostatně stanoví § 68 písm. a) s.ř.s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2010, č.j. 4Ads 42/2010-53). Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a

minimalizace zásahu soudu do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č.j. 2Afs 98/2004-65, publikovaný pod č. 675/2005 ve Sb. rozhodnutí NSS).

Žalovaným rozhodnutím tak žalobce nemohl být krácen na svých právech ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a krajský soud musel žalobu odmítnout podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ust. § 68 písm. e) s.ř.s. a § 70 písm. a) s.ř.s., přičemž podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný; podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. žaloba je nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno a podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Obdobná argumentace byla pojata i do rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2005, č.j. 5 As 35/2004-56. Dále je v souladu s ustálenou judikaturou, že pokud je správní rozhodnutí vyloučeno z přezkumu ve správním soudnictví, pak již soud nepřezkoumává, zda v řízení před správním orgánem došlo k vadám, které mohly ovlivnit zákonnost takového rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2004, č.j. 4 Ads 54/2003-91). Soud se proto meritorním obsahem žaloby nezabýval, neboť by to bylo nadbytečné – vyhovět žalobě nebylo, z důvodů shora uvedených, možné.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Soudní poplatek se žalobci vrací v souladu s ust. § 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 30. května 2017

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Lucie Marešová